

Tisztelt Igazgató Úr! Kedves nyugdíjas és aktív Pedagógusok!

Sok szeretettel köszöntjük Önöket a Szülői Egyesület pedagógusnapi rendezvényén! Megtiszteltetés számunkra, hogy elfogadták a meghívásunkat. Engedjék meg nekem, hogy az iskolában tanuló diákok és szülei nevében néhány szót szóljak Önökhöz, és kihirdessem a 2015/16-os tanév Bolyai Katedra díj nyertesét.

A pedagógia munka semmivel össze nem hasonlítható. A mai felgyorsult, néha embertelen világunkban tanának, tanítónak lenni teljesen mást jelent, mint 30-40 évvel ezelőtt. Sok dolog megváltozott a világban, ez az élet minden területére rányomja a bélyegét, még az emberi kapcsolatokra is. Nem elég ma már csak az ismereteket átadni, terelgetni, mentorálni a gyermekeket, hanem bizony szinte a gyermek életének részévé kell ahhoz válni, hogy hatékony legyen a nevelgetés. Ez bizony nem egyszerű és sokszor embert próbáló feladat.

Valahol olvastam, hogy nincsen még egy munka, ahol ennyi kudarc, hiábavaló erőfeszítés, ilyen sok siker, ennyi ajándék, kellemetlen és kellemes meglepetés éri az embert.

Nincs még egy munka, ahol ilyen nagy hatása lehet egy-egy jó – vagy jókor kimondott – szónak, esetleg egy-egy sokszor vagy rosszul mondott szónak.

Nincs munka, amely ennyi azonnali sikerrel kecsegtet, és nincs egyetlen munka sem, amelynek valódi hasznát csak évek, esetleg évtizedek múlva láthatjuk.

A kedves nyugdíjas pedagógusaink erről már biztosan tudnának nekünk mesélni.

A siker azonban csak akkor érhető el, ha pedagógus-diák- szülő együtt dolgozik.

Mindig azt mondják, hogy ebben az iskolában sokkal könnyebb jó eredményeket elérni, hiszen általában jó képességű gyermekek járnak ide. Ez vitathatatlan, azonban itt is gyerekek családok vannak, a maguk személyes, egyéni életével, nehézségeivel, melyek nem könnyítik meg az Önök feladatát. Sokszor kell „lelkizni” a gyerekekkel, támaszt, biztonságot nyújtani nekik, melyet lehet, hogy abban a pillanatban csak itt ezek között a falak között találnak meg.

Annak idején, amikor megálmodták a Bolyai Katedra díjat, a cél pontosan az volt, hogy minden éven próbáljuk megtalálni azt a pedagógust, aki a munkájával, személyiségével, önzetlen gyermekszeretetével követendő példát mutathat a kollégáknak, és a szakmai tudáson túl védő, óvó, ösztönző szerepet is betölt egyben. A díj pedig talán segít átlendülni a mindennapokon, és talán hordozza magában azt, hogy mennyire hálásak vagyunk azért, ha a gyermekünk egy ilyen pedagógus szárnya alá kerül.

Vannak pedagógusaink, aki a saját szabadidejüket nem kímélve kiállításokat, műsorokat szerveznek. Táborba viszik, versenyekre, vizsgákra, megmérettetésekre készítik fel a gyermekeinket.

Vagy csak egyszerűen az egész személyiségükkel hatnak rájuk. Jelen vannak a mindennapjainkban.

Észrevétlenül megtanítják felismerni a jót, mögé látni a dolgoknak, megtalálni az összefüggéseket, miközben Ők is emberek, és élnek a saját néha nehéz életüket.

Elkapnak minket, megnyugtatnak minket, ha kell a fejünkre koppintanak, de így jó, ha beszélünk, beszélgetünk, és kölcsönösen segítünk.

Amikor a kisfiam elsős olvasókönyvéből olvastunk a napokban, ott került a szemem elé Váci Mihály Még nem elég! című versének egy részlete. Végig olvastam a verset és arra gondoltam, hogy pontosan arról szól melyre a mai világban nagyon is szükség lenne, a kitartásra, elhivatottságra.

A költő azt írja:

„Nem elég jóra vágyani:

a jót akarni kell

És nem elég akarni:

de tenni, tenni kell!

A jószándék kevés!

Több kell: - az értelem!

Mit ér a hűvös ész?!

Több kell: - az érzelem!

Ám nemcsak holmi érzés

de seb és szenvedély,

keresni, hogy miért élj,
szeress, szenvedj, remélj!”

A szülők úgy gondolták, hogy az idén megválasztott Katedra díjas pedagógusunkban pontosan az a több, az a szenvedély van meg, ami szükséges ahhoz, hogy valamit nagyon jól csináljunk.

Az alapítók által megalkotott szabályrendszer pontosan meghatározza azokat a szakmai szempontokat, melyek alapján a jelölést a munkaközösségeknek meg kellett tenniük.

Ez azonban kicsit sem jelenti azt, hogy könnyű helyzetben voltunk, hiszen lehetetlen abszolút igazságot tenni, lehetetlen „legjobb” tanárt kiválasztani. Akár többet is választottunk volna, de a díj szabályzata sajnos nem adott erre lehetőséget.

A nehéz választás ellenére hatalmas öröm számunkra az idei nyertesnek ezzel a kiemelkedő díjjal megköszönni a pedagógusi munkája, iskolai élete során felmutatott értékeit.

Ebben a tanévben is egy olyan pedagógus kapja meg a díjat, aki személyiségével, munkájával, életvitelével olyan követendő példát állít tanár, szülő, gyermek elé, amire méltán lehet büszke.

A szabályzat értelmében mielőtt elhangzik a név, nekem fel kell olvasnom az Önök szakmai indoklását, melyből azt hiszem nagyon hamar kiderül, kiről van szó.

.....

Sok szeretettel gratulálunk Stumpf Zsoltné, Timinek, akinek hitvallása az, hogy ” azért csinálom, mert nagyon szeretem!”

(díj átadás)

A szülők és a diákok nevében szeretném megköszönni Önöknek az egész éves odaadó munkájukat, és kívánunk Önöknek jó pihenést és kellemes nyarat!

Kérem Önöket, hogy fogadják sok szeretettel a gyerekek műsorát, mellyel ők szeretnék köszönteni Önöket.